

вулиці та прилеглих територій, використанні проникаючих покриттів, зон фільтрації дощових вод і зелених насаджень, які працюють як природні біо-фільтри, тим самим покращуючи якість води та стан прибережних ґрунтів.

Соціальний вимір полягає в тому, що оновлена прибережна зона річки Зубра здатна стати місцем щоденного відпочинку мешканців навколишніх кварталів, простором неформальної освіти для дітей через спостереження за природою, видові точки для усвідомлення цінності водних об'єктів у структурі міста, а також майданчиком для невеликих локальних подій та ініціатив громади, що загалом сприятиме формуванню відповідального ставлення до довкілля, зміцненню локальної ідентичності та покращенню якості міського життя.

Список використаних джерел

1. ДБН Б.2.2-5:2011 Планування та забудова міст, селищ і функціональних територій. Благоустрій територій. Зі Змінами № 1, № 2 та № 3
2. ДСТУ-Н Б В.1.1-37:2016 Настанова щодо інженерного захисту територій, будівель і споруд від зсувів та обвалів
3. Безлюбченко О. С. Планування і благоустрій міст: навчальний посібник / О.С. Безлюбченко, О. В. Завальний, Т. О. Черносова; Харк. нац. акад. міськ. госпва. Х.: -ХНАМГ, 2013. 204 с
4. В.А. Ліпянін, І.В. Стародуб Інженерна підготовка і благоустрій міських територій. Навчальний посібник. Рівне. : 2015. 293 с

Сирітко Б.Р.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ПРОЄКТ ПЛАНУВАННЯ ТА ЗАБУДОВИ ТЕРИТОРІЇ З БУДІВНИЦТВОМ ДИТЯЧОГО РЕАБІЛІТАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ У МІСТІ КРИВИЙ РІГ

Розглядається комплексне просторове, медико-соціальне та архітектурне спеціалізоване середовище для дітей, які потребують тривалої реабілітації, відновлення після травм, операцій чи тяжких захворювань, а також підтримки при хронічних станах, при цьому особлива увага приділяється не лише функціональній організації медичних та терапевтичних процесів, а й формуванню безпечного, психологічно комфортного та естетично привабливого простору, що сприяє одужанню і соціальній адаптації маленьких пацієнтів. У роботі підкреслюється, що існуюча система дитячих лікувальних та реабілітаційних закладів в українських містах, у тому числі й у Кривому Розі,

часто базується на морально та фізично застарілій будівельній базі, не пристосованій до сучасних підходів у фізичній, психоемоційній та сенсорній реабілітації дітей, а також має обмежені можливості для розміщення сімейних кімнат, ігрових просторів, інклюзивної інфраструктури та безбар'єрного доступу, тому новий спеціалізований центр розглядається як необхідна відповідь на запит громади щодо якісної, комплексної та гідної реабілітаційної допомоги. Проектом передбачається, що дитячий реабілітаційний центр буде поєднувати медичні, фізіотерапевтичні, психологічні, освітні та соціально адаптаційні функції, що відображається у структуруванні будівлі на логічні функціональні блоки з окремими зонами для прийому пацієнтів, лікарських консультацій, фізичної реабілітації, лікувальної фізкультури, ерготерапії, логопедичної та психологічної підтримки, а також відокремленими спокійними рекреаційними зонами, кімнатами тимчасового перебування батьків, дитячими ігровими просторами, сенсорними кімнатами та невеликими відкритими майданчиками для занять на свіжому повітрі.

Планування території центру орієнтується на те, щоб максимально ізолювати внутрішній простір від надмірного шуму транспорту та візуального тиску навколишньої забудови, створити захищену внутрішню зелену зону з тінювими алеями, майданчиками для спокійних ігор, лікувальною ходьбою та елементами ландшафтної терапії, де використовуються дерева, кущі та трав'янисті рослини з м'якою фактурою, приємною сезонною зміною кольорів та високими фітонцидними властивостями, що сприяє загальному оздоровленню дітей.

Особлива увага приділяється питанням безбар'єрності та інклюзивності, адже дитячий реабілітаційний центр має обслуговувати велику кількість пацієнтів з обмеженою мобільністю, тому в архітектурно планувальних рішеннях передбачаються пологі пандуси, ліфти з достатніми габаритами для інвалідних візків, широкі коридори і дверні прорізи, санітарно гігієнічні вузли, адаптовані для дітей з інвалідністю, тактильні елементи навігації, безпечні покриття підлог та раціональне розташування меблів і обладнання, що мінімізує ризик травматизму.

Важливе місце у роботі посідає забезпечення належного мікроклімату і внутрішнього середовища, будівлі передбачається використання енергоефективних огорожувальних конструкцій, раціональне природне і штучне освітлення, системи вентиляції та кондиціонування з фільтрацією повітря, шумозахисні рішення, що знижують стресове навантаження на дітей і персонал та створюють умови для тривалого комфортного перебування.

Список використаних джерел

1. ДБН В.2.2-40:2018. Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення. Київ. Мінгеріон України. 2018. 64 с.

2. Типологія громадських будинків і споруд. Навчальний посібник / під заг. ред. Л.М. Ковальського, В.М. Ляха. К.: Основа, 2012.-272 с.

Скрипник І.О.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

РЕКОНСТРУКЦІЯ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНОГО ВУЗЛА НА ПЕРЕТИНІ СТОЛИЧНОГО ШОСЕ, ДНІПРОВСЬКОГО ШОСЕ ТА ВУЛ. АКАДЕМІКА ЗАБОЛОТНОГО В МІСТІ КИЄВІ

Найважливішим аспектом у ході будівництва або реконструкції будь-якого дорожньо-транспортного вузла є якісний збір вихідної інформації щодо характеристик руху транспортного та пішохідного потоків в його межах. Головним критерієм якості в цьому випадку виступає максимальна відповідність зібраних даних реальній картині поведінки транспортних та пішохідних потоків на вузлі.

Перетин має світлофорне регулювання транспортного та пішохідного руху. При такій схемі організації руху проблема виникає з лівоповоротними потоками, тому що вони проходять через центр перетину і мають точки перехрещення з прямими потоками.

Необхідність реконструкції перетину доводять розрахунки пропускної спроможності перетину до існуючої інтенсивності транспортних потоків з натурних спостережень та до перспективної інтенсивності транспортних потоків згідно комплексної схеми транспорту м. Києва на період до 2025 р.

Найбільш ефективним способом підвищення пропускної здатності вулично-дорожньої мережі (ВДМ) міста, покращення умов безпеки руху транспорту й пішоходів, зниження шуму та загазованості є влаштування перехрещень міських шляхів сполучення з організацією руху на них в різних рівнях. Будівництво міських дорожньо-транспортних перехрещень в різних рівнях реалізують тоді, коли всі інші способи підвищення пропускної здатності перехрестя вичерпані. При цьому враховують, що організація руху транспорту в різних рівнях на одному перетині міських вулиць розв'язує тільки локальну задачу, що стосується конкретного вузла, не всієї магістралі в цілому. Підвищення пропускної здатності та безпеки руху на перехрещенні в різних рівнях, в основному, пояснюється розподілом прямих потоків по вертикалі (зняття найбільш небезпечних конфліктних точок) й будівництвом спеціальних з'їздів для потоків, що повертають.